

Magyar javaslat az ENSZ-ben

Az ENSZ-közügyes politika bizottságában Roscsin szovjet küldött támogatta azt a magyar határozati javaslatot, amely szorgalmazza, hogy a közgyűlés nyilvánítsa nemzetközi büntettné a vegyi és baktériumfegyverek bevetését. Támogatásáról biztosította azt az ukrán-lengyel határozati javaslatot is, amely sürgeti atomterhet szállító repülőgépek idegen felségterület fölötti repülésének megtiltását.

William Foster, az Egyesült Államok küldötte hosszasan foglalkozott azzal a határozati javaslattal, amelyet Csatorday Károly, hazánk állandó ENSZ-képviselője terjesztett elő pénteken. A vietnami barbár amerikai akciókat azzal próbálta meglejtetni, hogy „nem mérgező vegyszerekről, hanem csupán közönséges gyomirtószerekről van szó”.

Dr. Prandler Árpád, a magyar ENSZ-képviselő tagja, a válaszadás jogán amerikai tudósok közleményeit sorakoztatta fel annak bizonyítására, hogy az Egyesült Államok vegyi fegyvereket alkalmaz Vietnámban.

Fiatalok eredményei a kongresszusi versenyben

Jobbnál jobb eredményekkel köszöntik az MSZMP közelgő IX. kongresszusát az ifjúsági szocialista brigádok —, tájékoztatták a KISZ Központi Bizottságánál a Magyar Távirati Iroda munkatársai.

Egyebek között elmondták: a soproni zárgyár KISZ-szervezetének Schönherz Zoltán ifjúsági műszaki brigádja a technológiai fejlesztésre beadott és megvalósított újításaival több mint egymillió forinttal csökkentette a gyártási költségeket. A mosonmagyaróvári mezőgazdasági gépgyár ifjú mérnökeinek és technikusainak brigádja három újítással 110 ezer, különböző szerszámok és készülékek felújításával pedig több mint 150 ezer forintot megtakarított.

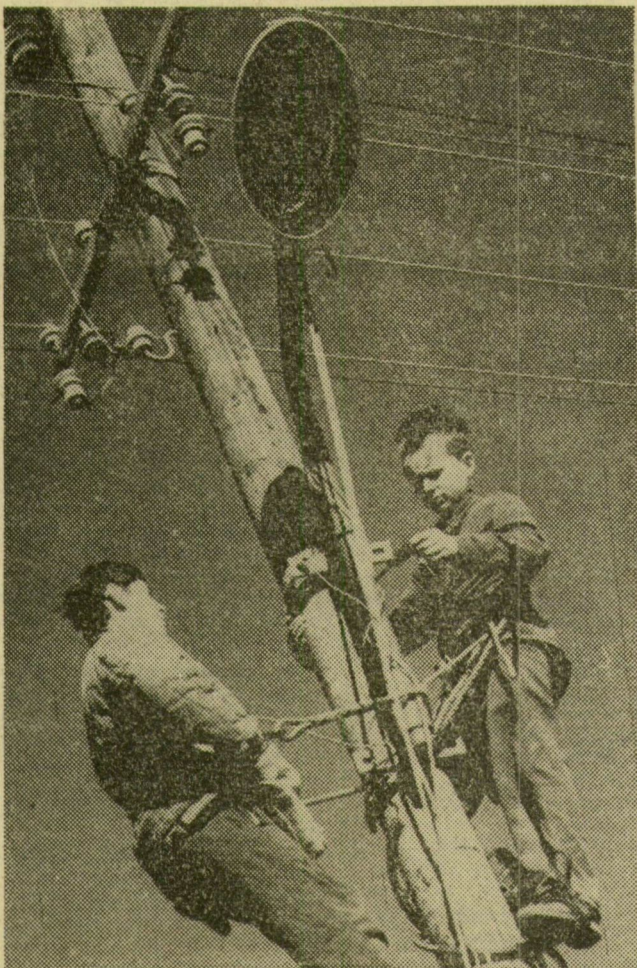
tecskét. Felhívására a foglyok már rohamra készülődtek, mire a megrémült tiszték gyorsan továbbbándították a szerelvényt.

Tetteinek sora ma már a történelem szerves része. Részt vett a Kommunista Magyarországi Pártjának megalakításában, szervezte a Vörös Hadsereget, a Vörös Orsöget, mint parancsnok, majd mint Politikai biztos, fegyveresen szolgált a harc élvonalában. Izig-veig forradalmár volt és katona. Soha nem alkudott az ellenséggel.

A tanácsköztársaság leverése sem rettentette meg, Kárpátalján partizánoszlágot szervezett, majd 1920-ban Berlinben mint a márciusi akció katonai bizottságának tagja, a fegyveres forradalom tüzeit élesztette. Letartóztatták és kiutasították Németországból. A Szovjetunió lett új hazája, ahol tizennégy éven át az ásványolajiparban dolgozott, különböző beosztásban. Szervezőkészsége, műveltsége, széles látóköre a gazdasági munkában is nagy tekintélyt szerzett neki.

1936-ban ismét fegyverben. A kipróbált katona Spanyolország vészátzata földjén a szabadságért fogott újra fegyvert. Két és fél évet töltött a tűzvonalban, harci tapasztalatainak sok bajtársa az életét köszönhetette. Mikor a spanyol nép sorsa megpecsételődött, Münich elvtárs Franciaországba került, ahol két éven át koncentrációs táborban szenvedett. Amikor az idegenlétigába akarták kényszeríteni, így felelt kintzónak:

— Az arabokkal nincs semmi vitás ügyem. De ha megígérik, hogy Hitler ellen harcolhatnak, rendelkezzenek velem.

(Somogyiné felvétele)

Higanygözs lámpákat szereltek a Sárvártelepen a szabadkai úton. A DÁV 6 szerelője és 10 ipari tanulója e héten cserélte ki a hagyományos égőket az 1 kilométeres útszakaszon. Képünkön Sipos István és Szegedi András ipari tanulók a higanygözs lámpát erősítik az oszlopra

Régészeti tudományos ülés Szegeden

A József Attila Tudományegyetem ökörtörténeti és régészeti intézete, valamint Móra Ferenc múzeum rendezésében háromnapos régészeti tudományos ülés Szegeden, a Csongrád megyei tanács székházában az Alföld régészeti tudományos üléséről. Az ország minden részéből összereseglett szakemberek tanácskoztak dr. Bálint Alajos, a Csongrád megyei múzeumok igazgatója nyitotta meg. Magyar és német nyelven üdvözölte a résztvevőket, s a többi kö-

A franciák valóságos fellélegeztek, amikor a szovjet kormány intézkedése folytán a „veszedelmes” fogoly visszatérhetett a Szovjetunióba.

Újra a fronton, a legádázabb ellenség, Hitler ellen. Münich Ferenc először partizántábor szervezője, később a szálíngrádi csata perőttüzebe került. A legnagyobb ütközetbe, melyet élete során átélte. Hősi napok voltak, iszonyú és mégis felemelő napok. Azután Moszkvába hívták, ott volt nagy szükség tapasztalataira. A moszkvai magyar rádió vezetője lett és egyidőre véget ért számára a fegyveres harcok sora.

1945 felejtethetetlen dátum. Újra itt-hon, a szeretett hazai földön. Pécsi főispán, majd Budapest rendőrkapitánya. 1950-től diplomata Finnországban, Bulgáriában, Moszkvában, majd Belgrádban.

A tanácsköztársaság napjaiban, a parancsnoki vonat előtt. A kép jobb oldalán dr. Münich Ferenc, mellette Landler Jenő

Nem kifizetődő?

Társaságban, csoportos diskurzusok alkalmával helyenként hallható mostanában ez a megjegyzés: „Nem kifizetődő”. A figyelmet keltő mondat érthető valamilyen vállalkozásnál, csere lebonyolításakor, adás-vétel esetében, hiszen — az a természetes —, ha az ember előzőleg kalkulál, mérlegeli cselekvésének reá nézve hátrányos vagy előnyös voltát. Mihelyt azonban ez a vélemény a társadalmi, illetve a pártmunkával kapcsolatban jelentkezik, sokak részéről ellenérzést, sőt megütközést vált ki.

Nem kifizetődő! Ugyan mit szól ehhez az a sok-sok kommunista, aki a hétköznapokban 4—5 napját is megnyújtja a gyárban azért, hogy rend legyen az emberek fejében és a termelés is kifogástalanul haladjon? Vajon milyen érzéseket kelt az ilyen anyagias megnyilvánulás azokban az elvtársakban, akik a műszak végén nem pihenni, szórakozni indulnak, hanem politikai tanfolyamra, üzemi bizottsági ülésre munkásügyi szolgálatba vagy pártcsoport-megbeszélésre? Megkérdeztem Csamangó Ferencet, a kenderfőnyőgyárban, hogy miért magyaráz annyit a fiatal munkásoknak a munkafegyelméről, s a válasz így hangzott: „En mindig büszke voltam arra, ha a párt-szervezet rám bízott valamilyen feladattal”. Ugyanebben az üzemben Nyári Antalné alapszervezeti titkár azt mondotta: „Szégyenlém, ha az én hibámból ellanyhulna a pártunk”. Az eset- és seprűgyárban többen is azt felelték a világ legtermészetesebb hangján: „Ki csinálja helyettünk? Azért vagyunk kommunista, hogy többet vállaljunk magunkra”. Az üzemi párttervezeteken férfiak és nők feszült figyelem közepette beszéltek a pártmunka szépségéről, a kollektív érdekben tevékenykedés örömről.

Különböz emberek ök? Erősebb fizikummal rendelkezők másoknál? Talán aszkéták, akiket nem érdekelt az élet napos oldala? Nem. Olyanok, mint a többiek, hasonló gondokkal, vágyakkal. Csak annyi plusz van bennük, hogy megtanulták: a politika nem „üri huncutság” többé, hanem a párt becsületes harca, törekvése a dolgozó tömegek igényeinek minél teljesebb kielégítéséért. S legfőbbjük messzebb is tekint a pillanatnyi előnyöknél. Amikor szólnak nekik, hogy segítsenek szolidaritási gyűlést szervezni Vietnámmal, akkor nem mondják, hogy nem érnek rá, hanem felkészültek munkatársaikat és beszelgetnek velük az imperia-

listák barbár agressziójáról, a békeharc jelentőségéről. A fonal minőségének megjavítására kell mozgósítani? Készen állnak rá akkor is, ha megígérték a családnak, hogy „ma kivételesen idejében hazamennek”. Meggyőződésük ezeknek a kommunista, vagy pártion kívüli elvtársaknak, hogy fáradozásuk folyamatosan visszatérül a társadalom fejlődésében, az életviszonyok javulásában.

A kik a társadalomtól független egyéni boldogulásra töreksznek, egyre gyakrabban emlegetik, hogy „ök is a piacról élnek, és Krisztus koporsóját sem őrizték ingyen”. Úgy látszik, még mindig nem értik, hogy az egyén boldogulása csak tisztavirág lehet a munkahatalomtól függetlenül, s pláne azzal szembe fordítva. Aki nemcsak ideiglenesen és esetlegesen kíván nívósabban élni, hanem a szocializmusra akarja alapozni biztonságos jövőjét, annak kötelessége úgy támogatni a jelent, minden gondjával, bajával együtt, ahogyan a kertész öntözgeti, ajnározza virágait, amiből él. Egy ktsz-ben dolgozó lakatos, akit „jóakarói” rá akartak beszélni a „kifizetődőbb” mazzekolásra”, találon monddta: „Két fiam van, mindkettőt technikumba íratam. Lehet, ha kiváltanám az iparendélyt, egy ideig több pénz jönne a házhoz. Ennél azonban fontosabb számomra a család nyugalma, jövője és nem utolsósorban saját becsülete. Talán furcsán hangzik egyeseknek, de én úgy látom: a szocializmus mindenki számára jobban kifizetődik, mint a régi életforma”.

Rendszerint azok magyarázzák félre az anyagi ösztönzés elvét, akik a lényegét keptelenek vagy nem akarják megérteni. Pedig a párt álláspontja napnál világosabb és a szocializmus alapelveit erősíti: mindenki az általa végzett munka árnyában részesüljön a megtermelt javakból. S ebben az is benne van, hogy a „csak magaddal törődj” felfogás hívei és a tisztességes mun-

kást lemosolygók a társadalmi morálba ütköző véletlen előfordulások, s az átlagon felüli könnyű jövedelmek forrásának törvényszerűen el kell apadnia. Ellenben az anyagi érdekelttség elvének megfelelően a szegedi üzemekben is különféle intézkedések születnek azért, hogy aki kétszer olyan eredményes munkát végez, mint a másik, az kétszer annyi bért is kapjon érte. Az ilyenfajta magas jövedelmet senki sem irigyli, sőt igazságosnak tartja a közvélemény.

Itt azonban most a politikai, társadalmi munkáról van szó, hiszen a termelésben való helytállás problémáját minden bizonnyal megoldja majd az a tény, hogy a fizetési borítékok tartalma közötti különbség lényeges lehet. De a rendes munkaidőn túl vállalt politikai és társadalmi feladatok elhanyagolását csak meggyőzéssel lehet ismét aktivizálni. A párt-szervezet apeláljon szocialista öntudatukra, elvtársai, munkatársai példamutatására, a társadalom megbecsülésére stb. Nekünk minden egyes elvtársunk tudására, ambíciójára szükségünk van, nem szabad tehát sajnálnunk a buzdítással járó fáradságot.

A párttervezeteken hangsúlyozták a beszámoló és a felcsalóalók is szóval tették: a káderek kiválasztásánál elengedhetetlen a politikai érettség és aktivitás mérlegelése is. Lehet valaki kiemelkedő szakember, sokaknál jobban tudhat számolni, könyvelni, gépet szerelni, anyagot beszerezni, de ha nem érdekli, mi történik a világban és az országpolitikában, ha közömbös a párt-szervezet szempontjai, munkatársai érzelmei, igényei iránt, akkor minden jószándéka ellenére is könnyebben tévedhet, mert intézkedései nem biztos, hogy az egész kollektív céljait segítik.

Másokért dolgozni nem könnyű, s nem is alkalmas rá mindenki. Csak azok, akiket az emberek igényei kielégítésének problémája jobban izgat minden egyébnél. Éppen ezért, aki vállalta ezt a fáradságos misztériót, nem fordíthat neki hátat azzal, hogy „rosszul kifizetődik ki” számára. Nincs igaz. Ha úgy rásszerűen nem is, de évről évre — az ország népével együtt — neki is egyre bővebben lesz elkölteni való pénz és mindene, amire szüksége van. S ez a fajta boldogulás tartósabb, mint az, amely a társadalomtól elszakadva sikerül.

F. NAGY ISTVÁN

Az egyetemi napok újabb külföldi vendégei

Vietnam, est az auditorum max munban

A szegedi egyetemi napok keretében — a hazai diák-szeminarium után — tegnap újabb jelentős eseményekre került sor. A Csongrád megyei KISZ-bizottság meghívására Szegedre érkezett a Német Demokratikus Köztársaság Kommunista Ifjúsági Szövetségének küldött-sége. A négytagú delegáció Karl Heinz Falkenstein-nek, az FDJ Halle megyei bizottsága titkárának vezetésével meglátogatta a gumigyárat, este pedig az Orvostudományi Egyetem KISZ vezetőivel tárgyalt. Ezen a megbeszélésen részt vett Vladimir Maximovity, a Jugoszláv Egyetemi Szövetség újjáélti tartományi bizottságának elnöke is.

Bölcsészettudományi Kar KISZ-szervezete és az Egyetemi Színpad vietnami estét rendezett az auditorium maximumban. A műsor — amely főként mai vietnami versekből, és újságban megjelent publicisztikákból idézett — izzó gyűlölettel ítélte el az amerikai agresszióját. A rendezők: Trebics Teréz és Balassa Péter, valamint a többi közreműködő egyetemista — Lackó Mihály, Gregus István, Bácskai Mária, Pálfi Katalin, Vég Bodor István, a Radnóti Miklós Gimnázium diákjai — a költők, írók szavaival fejezték ki véleményüket társaik nevében is.

Peroxidáze

Az Új-Delhiben megtartott cardiológiai kongresszuson a californiai Grey Diamond orvoskutató beszámolt legújabb kutatási eredményéről. Olyan vegyianyagot fedezett fel, amely megakadályozza a cholesterol képződését, egyelőre állatok véredény-rendszerében. A szer-egyébként feloldja a már

meglevő cholesterol lerakódást is. Közvetlen, hogy a cholesterol lerakódása az érfalakon trombózisveszélyt okoz. A kutató által felfedezett vegyianyag egy peroxidáze nevű enzim, amely a májban egy másik enzim közreműködésével keletkezik. (MTI)